

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ D'ASSUMPTES SOCIALS** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL PM 1094-2011

Fq.Con.núm. 33/27

XI legislatura

Any 2024

Núm. 25

Presidència de la Sra. Maite Torrent i Pallicer

Sessió celebrada dia 23 de maig de 2024

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) **RGE núm. 1203/24**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a impulsar les meses locals de coordinació per a l'abordatge de les violències masclistes. [296](#)
 - 2) **RGE núm. 5407/24**, presentada pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a publicació de les dades del servei de valoració de discapacitat. [300](#)
-

LA SRA. PRESIDENTA:

Bones tardes, senyores i senyors diputats. Començarem la sessió d'avui. En primer lloc, demanaria si es produeixen substitucions.

LA SRA. POCOVÍ I SAMPOL:

Margalida Pocoví substitueix Pedro Álvarez.

LA SRA. GÓMEZ I PICARD:

Patricia Gómez substitueix Ares Fernández.

EL SR. PITALUGA I IVORRA:

Àlex Pitaluga substitueix Irantzu Fernández.

LA SRA. GÓMEZ I PICARD:

Substituesc Pilar Costa, que és la titular, i abans havia dit Ares Fernández.

LA SRA. PRESIDENTA:

Perfecte.

1) Proposició no de llei RGE núm. 1203/24, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a impulsar les mesures locals de coordinació per a l'abordatge de les violències masclistes.

En primer lloc, passam al debat de la Proposició no de llei RGE núm. 1203/24, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, per impulsar les taules locals de coordinació per a l'abordatge de les violències masclistes. Per a la seva defensa, per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la Sra. Cano per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. CANO I JUAN:

Gràcies, presidenta. Aquí hem debatut molt, en aquesta comissió, sobre la violència masclista i la importància d'impulsar els mitjans per prevenir-la i actuar quan el mal ja està fet. Nosaltres sempre recordam que es tracta d'un problema estructural de la nostra societat, que té la base sobre la desigualtat existent entre homes i dones que es transmet a través de la socialització. Per tant, aquesta violència té unes arrels socials, i per això és possible transformar-la per a situacions d'igualtat.

Tenim un ampli marc legislatiu a nivell estatal i a nivell autonòmic, la Llei Orgànica contra la violència de gènere, l'impuls de la qual, a través del Pacte d'Estat contra la violència de gènere, és el lloc des d'on s'està desplegant el compliment i l'impuls d'aquesta llei, un pacte que hi ha voluntat de signar-lo per part de tots els partits polítics, la majoria de partits polítics amb representació parlamentària i que s'ha d'actualitzar, però hi ha aquesta voluntat. Després també, fruit aquest pacte d'Estat, es va modificar la Llei de bases de règim local, afegint un apartat específic que dona les competències a nivell municipal als ajuntaments, per poder exercir-les, en violència

de gènere i en la promoció de la igualtat entre dones i homes, és una cosa important, perquè abans era una possibilitat que tenien els ajuntaments i ara és una competència que han de exercir; després la nostra llei autonòmica d'igualtat entre dones i homes, parla de la importància de la coordinació i l'atenció de les violències masclistes. I els ajuntaments, com a administracions més properes a la ciutadania, tenen un paper fonamental en aquesta qüestió.

Els darrers anys hem vist com s'han impulsat a pactes socials contra la violència de gènere, on s'ha intentat que s'hi adhereixin les entitats, la societat civil, tots junts, per intentar prevenir aquesta desigualtat màxima. I un instrument que és bastant operatiu i que està donant bons resultats perquè el que fa és generar sinergies a nivell municipal, una major conscienciació, una implicació de tots els agents d'un poble, des dels que treballen a nivell de serveis socials, de la policia, les entitats, AMIPA, és a dir, tots els agents, les associacions també de dones i d'altres, treballen en aquestes taules de coordinació municipal per poder tothom amb un mateix objectiu veure de quina manera en un poble en concret es poden adoptar mesures contra la violència masclista, per treballar des del punt de vista de la sensibilització, però també de com millorar els protocols, les coordinacions, com es poden compartir bones pràctiques, tant a nivell de municipi amb altres municipis, amb els consells o amb el Govern de les Illes Balears.

És una estratègia local impulsada per l'Institut Balear de la Dona i que de la mà, també, dels consells i ajuntaments, bé de manera individual o mancomunada, s'aborden programes per prevenir la violència masclista; professionals, per exemple, de l'atenció primària d'urgències, etc., ell que acab de comentar. Aquestes taules de coordinació s'han anat desplegant al llarg d'aquests anys, són molts els municipis que ja les tenen, la immensa majoria dels municipis en tenen. I del que es tracta és que aquestes eines que avui existeixin continuïn fent aquesta feina i aquells ajuntaments que encara no s'hi han adherit es puguin anar sumant i constituir aquestes taules de coordinació.

Per això, la proposta que feim des del Grup Parlamentari Socialista és, per una banda, instar el Govern de les Illes Balears a impulsar les taules de coordinació per a l'abordatge de les violències masclistes, de manera individual o mancomunada amb altres ajuntaments, amb la participació dels agents implicats en la lluita contra la violència masclista, amb l'objectiu d'establir una xarxa de coordinació de recursos d'atenció existents, i desenvolupar propostes de prevenció i coordinació conjuntes per millorar la detecció precoç de casos i la protecció de les víctimes de violència masclista, així com informar, formar, sensibilitzar els professionals i la ciutadania per avançar cap a la sensibilització i la visibilització de la violència de gènere com un problema social.

En segon terme, instam el Govern de les Illes Balears a impulsar una campanya de conscienciació ciutadana en contra la violència masclista involucrant també els diferents agents de la nostra comunitat, entitats personalitats per tal de sensibilitzar sobre aquesta problemàtica que tenen les dones víctimes de violència masclista, i també la importància de prevenir la violència vicària i dels fills i de les filles d'aquestes dones, i

instar el Govern d'Espanya a la renovació del Pacte d'Estat contra la violència de gènere i de desenvolupar-lo íntegrament.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Cano. Torn de fixació de posicions. Pel Grup Parlamentari VOX, té la paraula el Sr. Buades per un temps màxim de cinc minuts.

EL SR. BUADES I RUL-LÁN:

Moltes gràcies, presidenta. Bueno, pues volvemos otra vez a la violencia mal llamada de género. En la lucha contra la lacra de esta violencia contra las mujeres, ustedes, los de la izquierda ya no son creíbles, ya no son creíbles. Llevamos veinte años de la Ley mal llamada contra la violencia de género, y los resultados siguen siendo los mismos, la misma cantidad de asesinatos, se están matando a mujeres, y los resultados son los mismos. Pero aquí seguimos haciendo mesas, reuniones, ¿para qué?, ¿para tener los mismos resultados? Vuelvo a repetir, cualquier empresa que tuviera esos resultados, el protocolo cambiaría, pero no, nosotros seguimos en lo mismo.

Ustedes están anclados en el género, pero si el género no existe, las palabras no matan, matan las personas, y eso lo voy a repetir toda esta legislatura, porque es la pura verdad, son las personas que matan a las mujeres, y están muriendo mujeres, están asesinando a mujeres, y ustedes se dedican, después de los resultados que han obtenido en veinte años, seguimos en lo mismo, anclados en lo mismo. También me sabe mal que el PP les compre este relato, pero bueno ...

Ustedes sólo desean criminalizar al hombre por ser hombre, si esta es su ideología, están anclados en la lucha de sexos, porque, claro, la lucha de clases ya se les cayó con el muro de Berlín y por tanto la lucha de clases ya no vende, no compra, entonces hay que inventarse algo, ¿no?, pues vamos a la lucha del sexo, vamos a criminalizar al hombre simplemente por ser hombre, no por nada más, ¿eh?, porque hay que recordar que (...) de género, cuando una mujer mata a otra mujer, una mujer asesina a otra mujer, eso no es violencia de género, entonces ¿qué es? ¿No ven que ustedes están vendiendo un producto que ya está caducado, pero aún siguen matando a mujeres?

Hasta que no se retire o se derogue la ley del sí es sí, aprobada por ustedes, por la izquierda, donde se han soltado a violadores y se han rebajado penas, ustedes no son creíbles, hasta que no se aumenten las penas por violencia contra las mujeres y no se disminuya, ustedes no son creíbles. Hasta que no pidan disculpas y asuman la responsabilidad de la pasada legislatura sobre las menores tuteladas agredidas sexualmente, violadas y obligadas a abortar en algunos casos, ustedes no son creíbles.

Y pueden aquí traer, no una, sino veinte mil PNL de las distintas formas para luchar contra esta lacra que asola esta sociedad. Ustedes siguen anclados en lo mismo, unos resultados con el mismo número de asesinatos de mujeres, y ustedes siguen con la misma fórmula. No hay otra fórmula que

traer PNL para no sé qué, ¿para tener los mismos resultados?, ¿esa es su lucha contra la violencia contra las mujeres?

En definitiva, no creo que sean ustedes creíbles a día de hoy para abanderar la lucha contra la violencia contra las mujeres. Sra. Presidenta, pediría votación separada de todos los puntos. Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Buades. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, té la paraula la Sra. Carrió per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. CARRIÓ I PALOU:

Gràcies, presidenta. Des de MÉS per Mallorca donarem suport a aquesta PNL, tot i que hi trobam a faltar a tots els punts el paper del consell insular. Jo crec que és absolutament fonamental, podem instar el Govern, però l'element clau de desenvolupament de la competència és, i especialment la coordinació i l'impuls de les taules consideram que és al consell insular. En qualsevol cas, a l'objecte o al contingut de la proposta, com que hi estam d'acord, li donarem suport.

Al Sr. Buades li diria que encara és a temps d'apuntar-se a la 25a Universitat d'Estiu d'Estudis de Gènere, i tal vegada ens serà més fàcil escoltar les seves valoracions, la matrícula està oberta, el convid que miri el programa. I res més. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Carrió. Pel Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la Sra. Gomila, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. GOMILA I LLUCH:

Gràcies, presidenta. Bones tardes, diputats i diputades. MÉS per Menorca ens reafirmam amb el compromís de fer feina per aconseguir una equitat real entre homes i dones, sense cap tipus de discriminació i sense cap tipus de violència cap a les dones.

La violència masclista la voldríem veure extingida, però veim com cada any augmenta el nombre de dones víctimes d'aquesta violència masclista, una forma de violència contra les dones que viola els drets humans, una expressió de discriminació, de desigualtat i de poder dels homes damunt les dones.

Hem de prevenir eficaçment aquesta violència de gènere, hem de rompre el silenci de les víctimes i de la societat, i hem de fer feina per un model de societat just i igualitari. Hem de millorar la detecció precoç de casos i la protecció de les víctimes d'alt risc. Hem de proporcionar una atenció i una resposta àgils des de la proximitat a les víctimes de violència masclista.

La Llei Orgànica 1/2004, de mesures de protecció legal contra la violència de gènere, estableix la coordinació entre les diferents institucions i els agents que actuen contra la violència

de gènere, una coordinació molt necessària perquè pugui ser efectiva.

Les meses locals de coordinació i prevenció contra la violència de gènere són un mecanisme que dona compliment a aquest mandat legal per fomentar vies permanents per prevenir eficaçment la violència de gènere, a través de la coordinació de les administracions públiques, els organismes i els professionals dels diferents àmbits competents i responsables en matèria de detecció, de prevenció, d'atenció i de tractament de les situacions de violència de gènere.

La Mesa local de coordinació i prevenció contra la violència masclista és un instrument operatiu de treball on hi són representats els diferents àmbits professionals que dins cada un dels municipis estan implicats directament o indirectament en la lluita contra la violència de gènere, sempre amb l'objectiu de coordinar i optimitzar totes les actuacions que s'hagin d'engegar. Així, per norma general, formen aquestes meses representants del Govern de l'Estat, del Govern autonòmic, dels consells -com deia la Sra. Carrió- i del mateix Ajuntament, així com també representants dels cossos i forces de seguretat de l'Estat i locals, entitats i associacions del municipi que treballen amb les víctimes de violència de gènere, centres educatius, etc.

Per tant, és molt important en el marc d'aquestes meses poder posar en comú i analitzar totes les dades sobre violència de gènere en cada àmbit d'actuació per determinar criteris per a aquesta detecció precoç, per acordar criteris per a la detecció i per a l'atenció immediata.

Des de MÉS, per Menorca farem un vot favorable a aquesta proposta d'impulsar aquestes meses locals de coordinació, perquè creim que promoure la coordinació de tots els agents que treballen en la lluita contra la violència de gènere, establint una xarxa de coordinació de recursos d'atenció existents a cada municipi, millorant l'atenció cap a les víctimes i, a la vegada, treballar per la prevenció contra la violència masclista, ajuda a poder-ho combatre. Per tant, el nostre vot serà favorable, conscients del camí que encara queda per recórrer.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Gomila. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Pereira, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. PEREIRA I SANTÍN:

Muchas gracias, presidenta. Buenas tardes, diputados y diputadas. La violencia contra las mujeres es una de las violaciones de los derechos humanos más extendidas, persistentes y devastadoras del mundo, ataca a las mujeres sin distinción de raza, lugar de nacimiento, edad o clase social. Es una realidad social con la que convivimos y que debemos combatir unidos, porque esta forma extrema de discriminación nos avergüenza como sociedad. La violencia de género es una de las peores violencias, porque ataca en el núcleo más íntimo a quienes apenas pueden defenderse y a las más vulnerables: las

adolescentes muy muy expuestas ante las nuevas formas de violencia de control en redes sociales, las mujeres con alguna discapacidad y, por tanto con mayores problemas de accesibilidad a los recursos públicos, las mujeres mayores que por su dependencia económica o un largo historial de abusos tienen más difícil salir del círculo de la violencia, y los menores que siempre han sido víctimas silenciosas de los malos tratos ejercidos sobre sus madres.

En la lucha por combatir esta lacra social necesitamos un gran esfuerzo colectivo que involucra a todas las administraciones, al Poder Legislativo, al Judicial, a la Fiscalía General del Estado, a las Fuerzas y Cuerpos de Seguridad, a las organizaciones sociales especializadas en violencia de género, a los medios de comunicación y a la sociedad española en su conjunto, en torno a medidas contundentes y transversales y un importante esfuerzo presupuestario.

Los datos no son buenos. Durante el 2023 el número de denuncias y el de mujeres víctimas de la violencia de género volvieron a aumentar con respecto al año anterior: 194.658 víctimas, 533 mujeres cada día, un 10,30% más que el año anterior, según el Observatorio contra la violencia doméstica y de género. La tasa de víctimas de violencia de género por cada 10.000 mujeres fue de 79,4 mujeres en toda España, 6 puntos y medio más alta que en 2022. Baleares se sitúa por encima de la media nacional, con un ratio de 124,8.

A día de hoy hay 33 mesas locales de coordinación funcionando y el viernes pasado el Consell de Govern del Govern balear ha aprobado la convocatoria de subvenciones para entidades locales para contratar técnicos de igualdad ligados a estas mesas, por un importe de 5,3 millones de euros para los años 2024, 2025, 2026 y 2027; 875.000 euros para 2024 y 1,5 millones para cada uno de los años restantes hasta el 27; así como se ha autorizado a la directora del IBDona a que abone anticipadamente el cien por cien de las subvenciones y sin exigencias previas por razones de interés público y porque los beneficiarios son entidades locales.

Anteriormente, eran subvenciones anuales que acababan el 31 de diciembre, mientras se convocaban y se contrataba a los técnicos, pasaban unos meses en los que estos no trabajaban, muchas veces las mesas estaban sin actividad y el motivo hacerlo por cuatro años es precisamente para dar continuidad a los técnicos y, por consiguiente, a las mesas locales de coordinación.

El Partido Popular, desde el Govern balear, sigue apostando por la prevención y la intervención desde los municipios. Por todo ello, el Grupo Parlamentario Popular votará a favor de esta proposición no de ley.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Muchas gracias, Sra. Pereira. Té la paraula per contradiccions el grup proposant, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. CANO I JUAN:

Gràcies, presidenta. En primer lloc, vull agrair als diferents grups el suport a aquesta iniciativa, els diferents matisos i aportacions que s'han pogut fer. Després, desgraciadament, no hem acabat amb la violència masclista, però és que les lleis, el Codi Penal no ha acabat ni amb els assassinats, ni amb els robatoris ni amb la gran quantitat de delictes que hi ha cada dia; idò si el Codi Penal no ho ha fet, la Llei integral contra la violència de gènere és una eina i tant de bo poguéssim acabar amb el nombre de d'assassinats de dones, però això no fa inútil la llei, no deslegitima la llei, perquè s'han posat molts de recursos perquè les dones que han patit víctima de violència de gènere puguin sortir de la seva situació, s'han posat els recursos perquè els agressors vagin a la presó, s'han posat els recursos perquè les dones que estan en perill tinguin la protecció de la policia i s'han posat molts de recursos perquè encara no siguin més les dones assassinades. Per tant, la Llei integral contra la violència masclista, igual que les lleis d'igualtat salven vides.

És ver que no hem arribat a l'objectiu zero, no, però tampoc el Codi Penal, i no per això deim que no ha servit per res el Codi Penal i que l'hem d'eliminar. És que aquest plantejament, Sr. Buades, no és seriós.

Sí que valoram el fet que es continuïn amb les taules de coordinació, que sigui un objectiu compartit per part d'aquesta comissió i que es vagin posant els recursos per part de les institucions. La convocatòria que ha dit la Sra. Pereira és important. Jo vull també destacar l'esforç del Govern d'Espanya a través del Pacte d'Estat contra la violència de gènere, ara fa poc s'ha fet el repartiment per a les comunitats autònomes i per la nostra comunitat autònoma per al desplegament de la llei contra la violència de gènere del pacte d'Estat, parlem de 5 i busques de milions d'euros per a la prevenció i l'actuació de les dones víctimes de violència masclista; en general, amb Corresponsables i Pacte d'Estat, són 11,5 milions d'euros, i crec que és un esforç important per part del Govern d'Espanya, i que després, des del Govern de les Illes Balears, s'ha de desenvolupar amb aquesta convocatòria important d'agents d'igualtat, perquè al final es tracta que la igualtat arrelhi des dels municipis en coordinació amb tots els agents implicats en aquesta lluita, per poder optimitzar al màxim els recursos que es puguin conèixer, que es puguin millorar els protocols i les coordinacions.

Efectivament, els consells insulars juguen un paper essencial, es va fer el traspàs de competències i són qui han exercir aquestes competències, també de coordinació, conjuntament amb el Govern. I per això és l'objectiu d'aquesta PNL posar en valor aquest instrument de les taules municipals i desplegar-les.

I a mi m'agradaria també fer una reflexió, perquè cada vegada que parlem de violència masclista, el soci del Partit Popular ens té acostumats a unes consideracions que són contràries als estudis de les ciències socials, que van en contra de l'evidència; és vera que hi ha algunes paradoxes, als països més igualitaris del món, on hi ha una major percepció ciutadana en contra de les desigualtats, que han assumit més quotes d'igualtat, com poden ser els països nòrdics, hi ha un fet que es diu la paradoxa de la igualtat, que són els que tenen després

unes xifres molt elevades de violència masclista. Això què vol dir? Què tenen unes lleis que no són adequades? No, no vol dir això, perquè tenen els instruments per combatre, per sensibilitzar, però després hi ha alguns factors que són molt estructurals, molt arrelats i que hem de canviar-los. I, desgraciadament, quan les idees negacionistes es troben a les institucions o condicionen governs, aquestes idees cada vegada es poden estendre una mica més.

I crec que aquest és el veritable problema, aquesta és la xacra que assola, la xacra que fa mal a la societat, que és com s'estenen aquests discursos negacionistes de la violència masclista, i després aquelles que veiem, ultres, com hem vist aquest cap de setmana, negacionistes dels drets de les dones, del dret a la interrupció voluntària de l'embaràs. I ja el darrer que ens quedava per escoltar, que és que es qüestiona el dret al divorci, i tot això és l'extrema dreta...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Cano, és que ja...

LA SRA. CANO I JUAN:

... Ja m'he passat?

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí, perquè ja du 35 minuts de franc...

LA SRA. CANO I JUAN:

... ai!, pensava que em quedaven 32 segons...

LA SRA. PRESIDENTA:

No, no, no, perquè ja en duia 30 per haver començat més tard.

LA SRA. CANO I JUAN:

Idò, això, doncs la ciutadania els perills que tenim és precisament l'extrema dreta, mai el feminisme, el feminisme és la resposta i depèn dels ciutadans i de les ciutadanes aturar aquesta extrema dreta i posicionar-los al lloc de la història que es mereixen.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Cano. El Grup Parlamentari VOX ha demanat per fer votació separada. Sra. Cano, ho veu bé que facem votació... Bé, molt bé.

Així podem començar la votació. Així que passam a votar el punt número 1 de la PNL RGE núm. 1203/24, punt número 1. Podem votar.

12 vots a favor i 1 en contra.

Ara el punt número 2, un, dos, tres, va.

13 vots a favor. Unanimitat.

I ara el punt número 3. Votam.

12 vots a favor i 1 en contra.

Per consegüent, queda aprovada la Proposició no de llei RGE núm. 1 203/24.

2) Proposició no de llei RGE núm. 5407/24, presentada pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a publicació de les dades del servei de valoració de discapacitat.

A continuació, passam al debat de la Proposició no de llei RGE núm. 5407/24, presentada pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a publicació de les dades del servei de valoració de discapacitat. Per a la seva defensa, per part del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, té la paraula la Sra. Carrió, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. CARRIÓ I PALOU:

Gràcies, presidenta. Aquesta PNL ve motivada arran d'un anunci que es va fer el passat mes de setembre a la compareixença en aquesta mateixa comissió de la consellera de Famílies i Afers Socials, que venia a explicar el seu pla de feina d'aquesta legislatura i on va anunciar, i així va copar tots els missatges, especialment, on deia que el temps mitjà d'espera per a la valoració de discapacitat era de 17,5 mesos, i anunciava un pla de xoc envers la reducció d'aquesta dada. Aquesta dada, a més, la Sra. Durán, present a aquella comissió, es va escandalitzar perquè la consellera Santiago passada, havia dit que estaven en 7 i busques, això volia dir que en aquell moment, el mes de juny a maig, quan li va demanar, -sí, sí ho va dir, Sra. Durán-, no ho seria.

Preocupada per aquesta dada, perquè no em va quadrar en relació amb això, i fent ús de les preguntes parlamentàries, de les preguntes escrites, vaig sol·licitar a la Conselleria d'Afers Socials les dades que sustentaven aquesta mitjana, des del mes de gener del 2023 fins al mes de desembre del 2023, amb totes les variables que es requerien a través de poder treure les estadístiques corresponents.

Una vegada rebudes les dades, i haver-les analitzat, efectivament, i ho qualificaré com un error, perquè m'estim més qualificar-ho així, va ser un error la manifestació de la consellera perquè el mes de setembre del 2023 el temps de mitjana d'espera de discapacitat era de 8,8 mesos i no de 17,5. El mes de juny era de 7,6; el mes de setembre era de 8,8; i el mes de desembre era de 9,4.

En aquest sentit, i aquí hi ha una anàlisi d'aquestes dades, propòs aquesta PNL, amb doble sentit jo us diria: per una banda, en un sentit constructiu, en el sentit que és important la transparència i les dades per fer avaluacions, perquè vertaderament no és que en absolut estigui en contra del pla de xoc plantejat per la consellera Cirer en relació amb la disminució del temps de llistes de discapacitat, perquè és un pla de xoc on s'inclouen en un 80% les mesures que s'havien iniciat la passada legislatura, venc a dir que fa una continuació del camí traçat i, per tant, òbviament, em sembla fantàstic; també, perquè fins i tot el mes de juny estaven per sobre dels temps i,

per tant, l'objectiu el mes de juny, i encara més el mes de desembre, i no sé com estan encara les dades ara, perquè encara no les tenim, però sí que és un objectiu abaixar el temps, perquè entri la valoració i entri amb temps legal, que és el temps suficient, per tant, s'hi han de dedicar tots els esforços, jo hi estic d'acord.

I crec que, des d'un punt de vista d'informació i transparència cap a la ciutadania, cap a les entitats i cap a la transparència, en general, i cap als grups parlamentaris, és absolutament fonamental tenir-les, així com es tenen les dades de discapacitat -perdonau-, de dependència, que estan penjades amb totes les seves variables, doncs que estiguin penjades també les dades de discapacitat. I aquesta és la proposta que fa aquesta PNL, ni més ni pus, venc a dir, cerca transparència.

I us diria que el segon motiu és que cerca l'honorabilitat, perquè la informació que es va donar va ser una informació que transmetia una dada incorrecta, que traspuava una valoració sobre la gestió de la consellera Santiago en el seu mandat, i el que és, és i el que no és, no és, això és així. És a dir, 8,8 mesos, el mes de setembre, no són 17,5 mesos, és així, no? Per tant, crec que era de justícia dir-ho, i com que en aquest parlament i per als membres d'aquest govern -i ara aprofitaré per posar-li un cop d'humor- és molt comú: *dato mata relato. Y aquí está el dato.*

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Carrió, per la darrera frase també, molt eloqüent. En torn de fixació de posicions pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Lamin, per un temps màxim de cinc minuts.

EL SR. LAMIN I ABEIDI:

Moltes gràcies, presidenta. Bones tardes, senyors i senyores diputats. Bones tardes a tothom. En primer lloc, vull agrair a la Sra. Carrió i al Grup MÉS per Mallorca, per aquesta iniciativa, perquè jo crec que també un dels màxims d'aquesta comissió és que siguem rigorosos. La nostra feina aquí no és ..., ens devem, ens devem, perquè entenem que el rigor, quan es transmet la informació hi ha de ser i no s'ha de perdre, més que res, perquè estam en una era on molts dels reptes dels polítics, dels servidors públics, és que... -Sra. Durán, no sé què li fa tanta gràcia, si toca dir-me alguna cosa, digui-me-la, no passa res però rigorosos, dic que és un exercici de col·lectivitat, vull dir que el que és, és -com deia la Sra. Carrió- i el que no és, no és.

I que quan una consellera ve a la seva primera compareixença i amolla, de manera totalment intencionada, una dada que aparentment ve a reforçar el seu plantejament, un plantejament polític de projecte de fer front a un repte, que ningú no ha negat mai, és un repte que ... no hi hauria d'haver llistes d'espera a cap dels serveis ni a dependència, ni a discapacitat, ni a educació, hauríem de partir d'aquí, però la realitat que tenim i, per això la feina també política és fer feina per posar tots els recursos a l'abast de la ciutadania i intentar millorar-los en tots aquells aspectes i no negar la realitat.

Ara bé, de no negar la realitat a muntar una història per voler justificar una suposada mala gestió, amollant una dada

absolutament infundada, perquè jo puc arribar a entendre que tal vegada confons, poses un 1 davant i un 7 darrere quan pots el 1 tocava anar davant i el 7 darrere, posem que era 7,1 i no era 17,5, com es va dir. I, home!, va marcar, clar que sí que va marcar una tendència i va generar un relat, va generar un relat molt dolent i, a més, injust, injust, primer, els funcionaris que es deixen la pell i que són conscients que la discapacitat, la dependència i els serveis públics tenen un repte molt important per davant, i per això, s'aposta per les polítiques, per la cosa pública, i per això la decisió de si un vol posar els recursos a una banda a una altra, no?, segons la seva visió de major impuls i aposta per la cosa pública o si la tendència és més cap a un vessant més privatitzador, més ... cap a allò de la llibertat.

I, efectivament, les llistes d'espera de discapacitat els deu darrers mesos s'han incrementat, no han davallat, i és de justícia que avui el Partit Popular faci un exercici també de justícia i de rigor, i reconegui que el que va dir la Sra. Cirer no era així. I bàsicament, perquè si el que es volia era vendre un pla de xoc, que és legítim, si tu has de comunicar les seves polítiques, no s'ha de fer basant-te en dades absolutament tergiversades i que no són reals, que no són reals, perquè això és la casa de l'honestetat i de la veritat. I si nosaltres no feim un exercici de veritat, i sobretot de justícia, després no podem demanar que els conciudadans tinguin aquesta visió d'unes institucions absolutament honorables i que cerquen, sobretot, posar en valor la feina que s'ha fet per part dels servidors i també dels polítics que estaven en aquell moment al capdavant d'aquesta àrea, que ningú negarà que hi ha reptes importantíssim, i aquest és l'al·licient que ens ha d'empènyer tots a fer-hi feina, dia rere dia, hora rere hora, perquè ningú no hagi d'esperar ni un sol dia, però la realitat és la que és.

I sobretot perquè, sota aquesta premissa de 17 mesos, presenten un pla de xoc, un pla de xoc que, més enllà de presentar idees noves, el que feia era agafar un antecedent d'un projecte que s'havia posat en marxa de contractació amb l'ib-salut perquè incrementàs les hores de valoracions i ho fessin professionals de l'ibsalut, és a dir, obrint les valoracions perfils a altres perfils, que això és bo i ens alegrem que ho mantenguin. I jo m'arriscaria a dir que més enllà de un pla de xoc, s'han trobat que han xocat amb la realitat, i les dades de dependència i discapacitat cada any, cada any, almanco aquests vuit anys, es presentaven el mes de març, es presentaven de forma pública perquè tots, la ciutadania, els serveis i els polítics també poguessin fer aquesta feina i fins i tot em consta que el director de Dependència venia aquí, en comissió, i explicava algunes dades, feia una compareixença per explicar les dades i, si alguna cosa no anava bé o el que fos, s'explicava el repte i les mesures correctores que s'havien de posar en marxa.

Lluny de tot això, el que es manté és aquest *buló* que la dependència, que, per cert, juny de baixar les ràtios, juny de baixar les llistes d'espera, s'ha incrementat ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Lamin

EL SR. LAMIN I ABEIDI:

Vaig acabant, Sra. Presidenta. Ho dic més que res, perquè aquí hi ha dues coses que s'haurien de fer, perquè crec que ens ho devem i ho devem a la ciutadania, i és reconèixer l'errada, demanar disculpes i sobretot comprometre'ns tots que hem de fer la nostra feina amb la màxima honorabilitat.

Moltes gràcies. I donarem suport a aquesta iniciativa, com no pot ser d'altra manera.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Lamin. Pel Grup Parlamentari VOX, té la paraula el Sr. Buades per un temps màxim de cinc minuts.

EL SR. BUADES I RUL·LÁN:

Muchas gracias, presidente. La ignorancia es muy osada algunas veces, pero muy osada. Le está hablando un funcionario de carrera que los tres últimos meses antes de jurar mi cargo como diputado, estuve trabajando en las dependencias de Dependencia y valorando discapacidades y dependencias. Les puedo asegurar que donde estábamos éramos 30 trabajadores, había 10 funcionarios, entre ellos yo, y había pues 30 personas que trabajábamos a destajo. Era tremenda la cantidad de solicitudes de dependencia y de discapacidad que entraban cada día, desde las ordenanzas nos subían los paquetes enormes de las dependencias. Estuve tres meses solo. Y el trabajo era tremendo, efectivamente los funcionarios se dejaban la piel y los que estaban contratados y no eran funcionarios, también.

Pero, ¿qué pasó? Los 30 trabajadores que estaban en el Servicio de Dependencia y Discapacitat, que valorábamos y que dábamos los trámites, de repente la fundación y un convenio con la Cruz Roja caducó, y se llevaron de esa dependencia 20 trabajadores. Lo pueden comprobar cuando quieran, yo lo viví, 20 trabajadores, y nos quedamos los 10 funcionarios. Además, con un cambio en la Ley de dependencia y discapacidad, con nuevas valoraciones, etc., un trabajo de chinos. Bueno.

Según el dossier de traspasos de izquierda, en mayo de 2023 había 240 días de demora, ocho meses. En ocho meses fue aumentado a un 17,5 por falta de personal, por falta de personal ...

(Remor de veus)

... y después se ha hecho un ejercicio de ... con un plan de choque para bajarlo al 8,8, como muy bien ha dicho usted, y al 9,4. Sea verdad o no verdad, yo estuve estaba, usted no estaba, yo sí que estaba, yo sí que estaba de 7.30 a 15.00, fichando y pasando una a una cada una de las solicitudes de dependencia y discapacidad y a más de una solicitud me salía "exitus", ¿qué significaba *exitus*?, que ya había muerto, que ya no llegábamos a tiempo.

Por lo tanto, lo que hay que hacer es pedir disculpas ustedes, ustedes, que un mes antes de las elecciones desmantelaron el servicio de dependencia y discapacidad, y

tengo muestras, y les puedo decir qué convenio era, porque éramos 30 trabajadores y quedamos en 10. O sea, me parece de vergüenza que ustedes jueguen a este juego tan maldito, para decir que no sé qué no había, pero ustedes, que gobernaban, cancelaron un convenio con la Cruz Roja y un convenio con la Fundación de la Atención a la Dependencia y quitaron 20 trabajadores, que eran los que cada día picaban los nombres de las personas que tenían o que pedían un grado de discapacidad.

Otro problema es que para la discapacidad se necesitan tres informes médicos. ¿Qué pasaba con los médicos? Pues que no había, estaban de baja, no había institución, ustedes también miraron hacia otro lado. ¿Cuántas veces tuve yo que repetir a gente para volver, que, por favor..., además llamábamos personalmente a miles de personas, diciendo: por favor, vuelva usted a pedir cita previa porque el médico está de baja, porque el médico no contesta, porque el médico... no hay médico. Y ustedes vienen aquí ¿a qué?

¿Apoyaremos la transparencia? Y yo también la apoyaré y por eso votaremos a favor de esto, por supuesto, la transparencia. Pero, por favor, dato mata relato, no, relato mata relato. El que estaba allí como funcionario, que es la persona que está hablando, tres meses, siete y media a tres, pasando uno a uno las miles de peticiones de discapacidad, y viendo cómo no había médicos y viendo cuando llegábamos tarde, y cuando ibas al ordenador y metías un dato, saltaba una alarma roja que decía *exitus*, hemos llegado tarde. (...) cambio de dependencia. (...)

No, yo estaba como jefe de negociado y (...) me venían escandalizados...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Buades, ja ha acabat el temps.

EL SR. BUADES I RUL·LÁN:

... No menos llegado a este -sí-, no hemos llegado a este, no hemos al otro, *exitus*, *exitus*, y ustedes aquí “embrabonados”, cuando fueron ustedes los que quitaron personal en la dependencia.

Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Buades. Pel Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la Sra. Gomila, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. GOMILA I LLUCH:

Gràcies, presidenta. Bono, sense cap dubte, els governants hem de ser transparents, tant amb la ciutadania com amb els grups parlamentaris del Parlament, per poder així dur a terme una bona atenció als ciutadans i també perquè l'oposició pugui fer un seguiment, un bon seguiment de la tasca de govern. Per tant, és important que les informacions i les comunicacions per part dels membres del Govern s'atenguin a la realitat i no només a voler deixar en entredit la feina que s'havia fet en governs anteriors, així com la Conselleria d'Afers Socials

publiquen les dades de les llistes d'espera de dependència, crec que també està bé que es publiquin les dades referides a les valoracions de discapacitat quant a sol·licituds i temps d'espera, perquè entenem que hem de ser transparents i perquè la ciutadania pugui conèixer de primera mà aquestes dades, fer-se i arribar ells a les seves conclusions i no haver d'estar sempre a càrrec del que governa, que volen vendre, allò que en diem “vendre la moto” en el moment que governen.

Per tant, des de MÉS per Menorca, en pro de la transparència i en pro que el ciutadà pugui tenir tota la informació, i també que l'oposició la puguem tenir per poder també fer aquesta bona tasca de seguiment del Govern, farem un vot favorable a la proposta.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bé, gràcies, Sra. Gomila. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Cañellas, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. CAÑELLAS I MARTÍN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, diputades, diputats, molt bona tarda a tots. Vull avançar-los que, des del Grup Parlamentari Popular, òbviament, donarem suport a aquesta iniciativa presentada per MÉS per Mallorca.

Els meus companys que m'han precedit han fet referència a l'honorabilitat, al rigor, i jo crec que degué ser una errada, segurament, vostè ho ha dit més elegantment que el Sr. Lamin, degué ser una errada...

(*Se sent una veu de fons inintel·ligible*)

..., i... degué ser una errada, com dic, de la consellera quant a donar les dades, però a mi el Sr. Lamin ha dit que 17,5 mesos era una bomba. A mi, sincerament, 8,4 o 8,8 em continuen semblant una bomba igualment, és a dir, estam d'acord, en aquesta comissió arribam a moltíssims acords i crec que deixam de banda moltes vegades les diferències per anar pel mateix camí. Queda moltíssima feina per fer, òbviament, però des de la conselleria es du a terme aquest pla de xoc que ja han comentat vostès.

I bé, el que li dic, em sembla una bomba, els posaré un exemple molt ràpid, perquè al final ja ho han dit tots, jo som mestre i l'any passat, a la darrera tutoria que vaig tenir, vaig tenir un alumne que, pel diagnòstic i les proves, sospitàvem que podia tenir una discapacitat, perquè era novinguda i no la coneixíem, i jo em vaig reunir amb la família i li varen fer les proves el setembre-octubre, i fins al maig no la varen citar, això és un curs escolar perdut per l'equip docent i, sobretot, per la criatura que, al final, pots fer moltes atencions, però no avançam.

I sí que aquest rigor, Sra. Carrió, vostè va ser directora general, i aquestes dades de la discapacitat no es publicaven, de transparència,...

(Remor de veus)

... no, no s'equivoquen mai, però no es devien equivocar, no, no ha dit que no es publicaven, però no s'equivocaven; bé, idò, en aquest cas, la Sra. Cirer va errar perquè és persona i no és una maquina i supòs que deu tenir dret a equivocar-se.

I, com hem dit, és obligació de l'administració donar cobertura a tota aquesta gent que espera una valoració, perquè si ens posam a la pell d'una persona que necessita o que espera una valoració ja de per si, sense saber el què, el diagnòstic ja et sobresalta, ara imaginem si hem d'esperar, com ara actualment, 8,8. Per tant, la bomba és igual que quan vostès governaven. I aquest pla de xoc, òbviament, no té resultats d'un dia per l'altre, vostè li dic que ha estat directora general i deu saber que aquestes coses no es veu el resultat tot d'una, sinó un poc més a mitjà i a llarg termini.

I des de la conselleria ens diuen que, òbviament, es publicaran per un tema de transparència i, per tant, els votarem a favor, com ja els he dit.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Cañellas. Té la paraula per contradiccions el grup proponent, per un temps màxim de cinc minuts, Sra. Carrió.

LA SRA. CARRIÓ I PALOU:

Gràcies, presidenta. Agraïda pel suport, efectivament, no es publicaven, i per això he pogut fer una PNL en to constructiu, no només amb la demanda de la rectificació, sinó afegint un apartat nou en relació amb transparència perquè aquestes dades es puguin publicar.

Efectivament, tothom es pot equivocar, però la meva preocupació va venir molt més vinculada pel relat posterior creat, a un moment determinat a una comissió i, possiblement, jo, segurament, a les compareixences que vaig tenir, que en vaig tenir alguna, segurament amb alguna dada em vaig equivocar, però una cosa és equivocar-se en una dada, i llavors rectificar-la quan te'n adones, i l'altra és crear un relat. Que jo estic contenta en el sentit que, bé, si les meves preguntes han provocat que aquestes dades surtin i es vegin, doncs bé estar.

I si hem trobat aquest marge de millora, perquè, a part de les de dependència, també es publiquin les de discapacitat, idò bé estar. Venc a dir, estic satisfeta en aquest sentit.

Però sobretot és el relat que, per cert, us ha comprat el vostre soci, és el relat de... en el setembre eren 17,5 i en el desembre eren 9,4; ha funcionat súper bé el pla de xoc. Efectivament, efectivament, és ser curt, la ignorància, la ignorància personificada, però, bé, ja està. Venc a dir el relat és, efectivament, és a dir, el mes de juny estàvem en el 7,6, estava per sobre del necessari, era necessari continuar-hi fent feina, el mes de setembre estam en el 8,8, el mes de desembre estam en el 9,4, Sra. Cañellas, no és igual que com abans, 7,6 no és 9,4. No en faré sang, perquè jo crec que, efectivament,

compartesc que els plans de xoc o les mesures s'han de veure en el llarg termini d'intervenció, i serà part de la feina que farà aquesta diputada avaluar els temps que pertoqui i quan pertoqui, com han impactat les mesures del pla de xoc en aquesta llista d'espera, i perquè, a més, parlam de desembre del 2023. Jo a dia d'avui no tenc encara les dades, tot i que ja les he sol·licitades, no tenc les dades del maig del 2024. Per tant, tal vegada les de maig de 2024 són unes altres, no ho sé, en qualsevol cas s'haurà de valorar, però no són les mateixes, deixi'm que li digui, d'acord?

Gràcies pel suport i en qualsevol cas, ... de fet, és una PNL que -ara ho diré, perquè té un punt que vaig anar a cercar perquè la Sra. Durán la passada legislatura va presentar una PNL -mira tu com faig la feina- per les dades de dependència ..., sí, va presentar vostè una PNL demanant específicament durant una temporada, no sé exactament perquè no ho record, durant un parell de mesos les dades de dependència no es varen publicar, desconec, no per això ..., i vostè va presentar una PNL demanant que es publicassin per transparència, no?, per necessitat cap a la ciutadania, cap als grups parlamentaris, cap a la feina eficaç; trobar aquesta PNL al final és la base constructiva de la creació de la meva PNL. Venc a dir que sumam, no?, sumam transparències, per dir-ho de qualque manera. En aquell moment a la PNL del Partit Popular li vàrem donar suport, i així ho publicàrem com a govern. Per tant, agrair el retorn del suport, per dir-ho de qualque manera.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Carrió. Acabat el debat, passam a votar la Proposició no de llei RGE núm. 5407/24. Votam.

Per unanimitat. En conseqüència, queda aprovada la Proposició no de llei RGE núm. 5407/24, relativa a publicació de les dades del Servei de valoració de discapacitat.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió. Moltes gràcies.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS